

РЕШЕНИЕ

Номер: .189, 27.06.2019г., гр.Исперих

В ИМЕТО НА НАРОДА

ИСПЕРИХСКИ РАЙОНЕН СЪД

На тридесет и първи май през 2019 година,
в публично заседание, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Юлияна ЦОНЕВА

Секретар: Анна Василева,

като разгледа докладваното от съдията гр.дело № 967 по описа за 2018 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.422 във вр. с чл.415, ал.1, т.2 във вр. с ал.4 от ГПК.

Постъпила е искова молба от „З“ АД, ЕИК: , със седалище и адрес на управление: гр.С, п.к., район И, ж.к.»Д», бул.»Г.М.Д» №, представлявано от изпълнителни директори Б Г И и ЖС К, действащи чрез упълномощен юрисконсулт Б.М. *срещу Н.К.Н., ЕГН-***** ***, като моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че ответникът дължи на ищцовото дружество сумата от 556.00 (петстотин петдесет и шест) лева, представляваща стойността на изплатено застрахователно обезщетение по щета № 0801-004838/2017-01, както и законната лихва върху претендираната сума, считано от датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК за издаване на заповед за изпълнение за същото вземане до окончателното изплащане на вземането, като бъдат присъдени и разноските по настоящото исково производство и тези, направени в заповедното производство по ч.гр.д.№ 296/2018г. по описа на РС-гр.И. В исковата молба се твърди, че застрахователят е обезщетил вредите, причинени от ответника при настъпило на 14.07.2017г., в община Д, на път III-208, км 35+200, посока гр.А, пътно-транспортно произшествие (ПТП) между лек автомобил, марка „А“, модел 0, с рег.№ , собственост и управляван от Н.К.Н., ЕГН-***** ***, и лек автомобил, марка „О“, модел „Ф“, с рег.№, собственост на Ш Ш Т. Първият автомобил е бил застрахован по действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ищеца „З“ АД-гр.С, по застрахователна полица № BG/30/116002896577, валидна към момента на настъпване на горното застрахователно събитие, за което е съставен Протокол за ПТП № 1647990/14.07.2017г. В този Протокол било отразено, че водачът Н.К.Н., ЕГН-***** *** е управлявал автомобила под въздействието на алкохол с концентрация над допустимата по закон. За същото ПТП било образувано НОХД № 190/2018г. по описа на РС-гр.П, приключило със споразумение за решаване на делото, с което ответникът е осъден и осъдителният съдебен акт е задължителен за гражданския съд, разглеждащ гражданскоправните последици от деянието. За причинените от виновния водач щети по отношение на другия участник в ПТП-то, е заведена при ищеца-застраховател щета № 0801-004838/2017-01 и след направена оценка на щетите, на собственика на увреденото МПС - Ш Ш Т е изплатено застрахователно обезщетение в размер на 556.00 лева, съгласно Ави́зо за плащане от 08.08.2017г. При горните обстоятелства застрахователят-ищец е реализирал правото си на регресна претенция по чл.500, ал.1, т.1 от Кодекса за застраховането, тъй като с плащане на обезщетението за него е възникнало правото да иска възстановяване на изплатената сума от застрахования от него причинител на вредите. По този повод ищецът предприел постъпки и по реда на чл.410 от ГПК се снабдил със Заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д.№ 296/2018г. по описа на РС-гр.И срещу ответника за дължимото вземане. Тъй като Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника чрез залепване на уведомление по чл.47 от ГПК, при възприето от съда редовно връчване при условията на чл.47, ал.7 във вр. с ал.5 от ГПК, и по повод указанията на съда, дадени при условията на чл.415, ал.1, т.2 във вр. с ал.4 от ГПК, ищецът депозира в срок настоящия иск за установяване на вземането си.

В срока за писмен отговор на исковата молба по реда на чл.131 от ГПК, ответникът Н.К.Н., ЕГН-***** ***, *съдебен адрес:**** 15 (офис), представя такъв, като не оспорва исковите претенции. Заявява становище, че предявеният иск е допустим, основателен и не оспорва

фактичката обстановка, изложена в него. Осъзнава, че е допуснал грешка, съжалева за извършеното и желае да съдейства за решаването на делото. Моли да не му се присъждат деловодните разноски, тъй като бил в затруднено финансово положение. Счита, че не е дал повод за завеждане на настоящото дело, тъй като е имал желание да изпълни задължението си извънсъдебно, ако е бил уведомен за него.

Въз основа на горното съдът счита, че са налице законови предпоставки за постановяване на РЕШЕНИЕ ПРИ ПРИЗНАНИЕ НА ИСКА по чл.237 от ГПК, без да мотивира същото по същество. В съдебно заседание на 31.05.2019г. посредством депозираното писмено становище – молба вх.№ 2039/20.05.2019г. ищцовата страна е направила изрично искане за постановяване на такова решение, съобразно изискванията на чл.237, ал.1 от ГПК. Ето защо и на основание чл.422 от ГПК съдът следва да признае за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца претендираното от него вземане в размер на 556.00 (*петстотин петдесет и шест*) лева, представляваща стойността на изплатено застрахователно обезщетение по щета №1, както и законната лихва върху претендираната сума, считано от датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК за издаване на заповед за изпълнение за същото вземане – 27.04.2018г. до окончателното изплащане на вземането.

С оглед липсата на доброволно плащане от ответника отпреди отпочване на съдебните производства спрямо него за събиране на дължимото вземане, съдът приема, че с поведението си ответната страна е дала повод за завеждане на иска и по аргумент на противното от чл.78, ал.2 от ГПК, то същата следва да бъде осъдена да заплати на ищеца направените от него разноски по производство (вкл. и тези по заповедното производство – арг. от ТР № 4/2013 от 18.06.2014г. по тълк.д.№ 4/2013г. на ОСГТК на ВКС, т.12), съразмерно на уважената част от иска, т.е. изцяло. Разноските са доказани в общия размер от 100.00 (*сто*) лева, от които: заплатена ДТ при завеждане на делото в общ размер на 50.00 лева, в т.ч. 25.00 лева, заплатени при образуване на заповедното производство и 25.00 лева доплатени при образуване на исковото производство, както и 50.00 лева – присъдено възнаграждение за юрисконсулт по заповедното производство. За същите разноски ищцовата страна представя и Списък по чл.80 от ГПК, като претендира допълнително и 100.00 лева – юрисконсултско възнагаждение по исковото производство, което е дължимо на основание чл.78, ал.8 от ГПК във вр. с чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ и следва да бъде присъдено.

Воден от изложените съображения и на основание чл.237, ал.1 от ГПК, съдът

Р Е Ш И :

*ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл.422 от ГПК, по отношение на ответника Н.К.Н., ЕГН-***** ***, че дължи на ищеца „З“ АД, ЕИК: , със седалище и адрес на управление: гр.С п.к., район И, ж.к.»Д», бул.»Г.М.Д» №, представлявано от изпълнителни директори Б Г И и ЖС К, сумата от 556.00 (*петстотин петдесет и шест*) лева, представляваща стойността на изплатено застрахователно обезщетение по щета № 0801-004838/2017-01, както и законната лихва върху претендираната сума, считано от датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК за издаване на заповед за изпълнение за същото вземане – 27.04.2018г. до окончателното изплащане на вземането.*

*ОСЪЖДА Н.К.Н., ЕГН-***** ДА ЗАПЛАТИ на З“ АД-гр.С, ЕИК: , представлявано от изпълнителни директори БГ Ии ЖСКВ:*

*- сумата от 75.00 (*седемдесет и пет*) лева – направени разноски по заповедното производство по ч.гр.д.№ 296/2018г. на РС-гр.И и*

*- сумата от 125.00 (*сто двадесет и пет*) лева – направени разноски по настоящото исково производство.*

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Разградски окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

След влизане в сила на съдебното решение, препис от него да се приложи по ч.гр.д.№ 296/2018г. на РС-гр.Ис оглед на правните последици по чл.416 от ГПК.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: